

תוספת שבת

זמני הדלק"נ ליום א' דראש השנה

ירושלים: 5:59 מוקדם: 5:49
בני ברק: 6:15 מוקדם: 6:05
מודיעין עילית: 6:08 מוקדם: 5:58
חיפה: 6:07 מוקדם: 5:57
טבריה: 6:04 מוקדם: 5:54

זמני הדלק"נ שבת פרשת נצבים

ירושלים: 6:03 מוקדם: 5:53
בני ברק: 6:18 מוקדם: 6:08
מודיעין עילית: 6:12 מוקדם: 6:02
חיפה: 6:11 מוקדם: 6:01
טבריה: 6:08 מוקדם: 5:58

מדברי רבותינו זצוק"ל ושיבדלחט"א במעלת תפילת מנחה בערש"ק וקדושת השבת

מרן החזו"א זיע"א: מעיקרי התשובה, להחמיר בכניסת השבת!!

ע"י נכרי, ואפי' שבבהכנ"ס עדיין לא אמרו מזמור שיר".

וכן מרן החזו"ן איש כותב במכתב לחיזוק תפילת המנחה בערב שבת שזה עת מסוגל לשפץ קודש לקראת השבת, וז"ל: "ולכן עצתי כי רק פעם אחת בשבוע הנך רשאי לעבוד עבודה שבלב זו תפילה בהשתפכות הנפש, ושאר התפילות בדרך אמצעי, וח"ו לא למהר ולעשות כתפילת קבע, פעם אחת בשבוע נכון לקבוע זמן אחד בכל שבוע, ואני מציע תפילת המנחה של ערב שבת, כי העת מסוגלת לשפץ קודש לקראת שבת מלכתא", עכ"ל.

למה דוקא 'חיזוקים בשבת' זה הסגולה הטובה לגאולה מהעוונות והצרות?
ואיך אפשר אפי' בשבת אחת לקיים חיזוק של 'שני שבתות' ועדיין להגאול...

הקבלה שלנו לשנה החדשה:

להענות לקריאת רבותינו מרנן הגראי"ל שטינמן זיע"א במכתב בכתי"ק, ובהצטרפות מרנן הגרי"ש אלישיב הגר"נ קרליץ והגר"ח קניבסקי זיע"א לפרוש ממלאכות בער"ש לפחות חצי שעה לפני השקיעה!! ומרנן כתבו ע"ז: 'ושכר עושיה אין לשער'!! וז"ל המכתב: לאחינו בני ישראל שלום וכל טוב סלה. באתי לעורר על קדושת שבת אשר היא מאד חמורה, ומצד שני אפשר לזכות על ידי שמירת דיניה מאד. כרגיל אנשים קרוב לשקיעת החמה בערב שבת מאד לחוצים, ובאים לידי קטטות, וכן מבואר גיטין נ"ב ע"א וברש"י שם,

ולפעמים גם מתוך לחץ נכנסים לעשות דבר האסור אחר שקיעתה של החמה, אשר זה מאד חמור! טוב מאד להתרחק ולמנוע מלעשות דברים האסורים בשבת חצי שעה לפני השקיעה, באופן שלא יקרה חלילה שיכולים לעבור אחרי השקיעה, ושכר עושיה אין לשער. חיזקו בזה ותזכו לכל טוב ברוחניות ובגשמיות.

נ"ב: מקומות הנוהגים לקבל שבת 40 דק' קודם השקיעה ינהגו כמנהג המקום. כ"ב לאדר שני תשע"א לפ"ק. אהרן י' לייב שטינמן ג"א מצטרף נסים קרליץ.

בעזה"י ג"א מצטרף לדברים נכונים וברורים אלה. חיים קניבסקי. הנני מצטרף להנ"ל יוסף שלו' אלישיב.

הידעת?! גם בחגים יש מצוות תוספת יו"ט:

גם ביו"ט, מצוות תוספת יו"ט היא דאורייתא, וכמו בתוספת שבת (משנ"ב רס"א ס"ק י"ט, מג"א סק"ח) ומאחר וישנם טועים החושבים שבי"ט אין מצוות תוספת, כבר עורר המטה אפרים ע"ז שיש להזהיר ההמון שיו"ט שווה לשבת לענין חיוב תוספת יו"ט [המטה אפרים תרכ"ה סעי' ל"ב ובקצה המטה ס"ק מ"ג ובאלף למטה שם ובס"ק י"ב].

ובפרט במוצאי יו"ט ראשון של ר"ה, יש להזהר לא להכין ליו"ט שני לפני זמן צאת הכוכבים של יום א'.

וכך כתב החזו"א בתשובות וכתבים מ"ה: "עיקר התשובה על אי זהירות הוא שימת לב על להבא, ובאמת צריך להתרגל להחמיר בכניסת השבת אף במקום מצוה, כי זה מצוי מאד שבשביל מצוה נכנסים למצב נלחץ וסוברין יכולני עדין לגמור קודם השבת, ובאמת ראוי להחליט לפרוש אף במקום מצוה ומוטב שיהיה המכשול בביטול המצוה ממכשול של חילול שבת!"

וכן הגר"א מוילנא כתוב במעשה רב אות קי"א "הדלקת הנר מקדים מאד להדליק ופעם אחת איחרוהו ולא הניח להדליק אפי'

כתוב בפר' יתרו א'ך את שבתותי תשמורו, ומסביר הש"ך עה"ת, א'ך פירושו 'כאדם שנוהם וגונח ואומר, אך לו היתי עושה דבר פלוני, (וכמו שהסביר רש"י אצל נח (בראשית ז כג) 'וישאר אך נח' שהוא מלשון גונח ונאנח שקיבל מכה מהאריה) והכוונה שהקב"ה כביכול 'נוהם וגונח', ואומר הלואי שתשמרו שבתותי, שהרי חז"ל אמרו (שבת ק"ח): 'שאם ישמרו ב' שבתות מיד יגאלו', וממילא הלואי והייתם שומרים שבת, וחוסכים מאתכם את כל צער הגלות, הכללית והפרטית.

וכך הסביר החיד"א בספרו מראית עין על הגמ' בשבת, שזהו הפירוש ל'ך ה' הצדקה' שאמרת שבשמירת שני שבתות יגאלו, שזה צדקה וחסד גדול, שבדבר קל כזה תבוא הגאולה, 'ולנו בושת הפנים' שאפי' דבר קטן כזה איננו עושים, ואנו נשארים בגלות, ומוסיף החיד"א שבאמת צריך מאד להצטער ע"ז,

שהרפואה בדינו וכמה מאות שנים ולא עלתה בדינו.. וע"ז בושנו, שבמקום 'שבת' נהפכנו ל'בשת'.. וכבר הסביר שם הבן יהודע ש'שני שבתות' הכוונה לשבת אחת 'תוספת שבת'.. (ע"ש)

ובפרט כעת הזמן להתחזק שהשבת האחרונה של השנה לפנינו, וכן שבת עש"ת כתבו ביערות דבש ובלב אליהו שמתקן כל השבתות, וליכות לגאולה פרטית וכללית וכמו שכתבו באור יחזקאל והחידושי הרי"ם זיע"א, שזה עוזר גם לגאול כל אדם מגלותו הפרטית...

דברי חיזוק מרבינו הגדול רשכבה"ג מרן הגראי"ל שטינמן זצוק"ל מתורת החפץ חיים זיע"א ובמעשה מהח"ח זיע"א

אם אחד לומד תורה = תרי"ג, אפילו אם לומד מילה של תורה שזה גם כן מצוה, כמו שהגאון מביא מהירושלמי שאפילו מילה אחת של תורה תלמוד תורה כנגד כולם, אפילו מילה אחת! [וק"ק

ראיתי במקום שכתוב שרבי אלי' לאפיאן היה פעם בשבת אצל הח"ח, ואמר לו הח"ח היות ששבת שקולה כנגד תרי"ג לכן כל דבר מצוה שעושים בשבת נחשב תרי"ג, כפול שש מאות ושלש עשרה.

בכל זאת כשמגיעים הרגעים האחרונים לפני שבת תמיד בא היצר ואומר תעשה את זה תעשה את זה, פתאום שכחו את זה ופתאום שכחו את זה. ממילא צריך מאד זהירות לכל הפחות חצי שעה להיזהר לא לעשות שום דבר שאסור בשבת, ואם לפעמים יש ששכחו דבר שמוכרחים - בליט ברירה יעשו, אבל בדרך כלל כל אדם ישתדל שחצי שעה יהיה כבר הכל שבתדיק.

...ואם רוצים להיזהר הקב"ה עוזר. הרי כתוב יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו, ואנשים חושבים שתמיד הקב"ה יעזור לו, יש לו עצה נגד היצר הרע, הקב"ה יעזור לו. אך כתוב בשם הגאון לא כך, אלא כל אדם צריך לעשות כל מה שביכולתו להיזהר מהעבירה, ואם כבר אי אפשר יותר, אז הקב"ה עוזר לו, אך לא עוזר לו סתם כך, רק הוא צריך לעשות את המאמץ הכי גדול, ואם הוא עושה את המאמץ הכי גדול אז הקב"ה עוזר לו. (נמסר בישיבת רינה של תורה כ"ו מרחשון תשע"ב)

שבת ותשובה זה מה שיש ברקיע השביעי - הרקיע הכי עליון!!

מכל הקדושות וברכתה למעלה מכל הברכות, ולכן נתקדשה ונתברכה מראשית הבריאה כדכתיב (בראשית ב, ג) ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו, והיא מקור הברכה לכל ימות החול. ולכן נצטוו ישראל על השבת בשבעה פרשיות שבתורה, בבשלח ויתרו ומשפטים וכי תשא ובויקהל ואמור ובואתחנן, להורות שכל שבעה ימי השבוע בשבת תלויים, ולכן אנו מזכירים בכל יום את השבת שאומרים בשיר של יום "ראשון בשבת" ו"שני בשבת" וכן כולם. (ערוך השולחן סי' רמ"ב ס"ב)

קדושת השבת היא מעצמה בלי שום סיוע ממעשי האדם - "והרב הגדול המקובל בעל המחבר שערי גן עדן הרחיב דברו לבאר ענין זה וכתב וזה לשונו: יום השביעי הוא קודש, והוא קדוש מעצמו בלי שום סיוע ממעשה התחתונים, ואינו תלוי בתחתונים להחליף אותו לזולתו או לקדשו על פי בית דין, כמו שהבית דין מקדשין את המועדות וראשי חדשים, רק ויקדש אלקים את יום השביעי שהוא קדוש מפי הקדוש ברוך הוא, כי קדוש היום לאדונינו, ולא מקרא קודש כמו הזמנים וראשי חדשים.

ולכן בזמנים וראשי חדשים מסיימין הברכה "מקדש ישראל והזמנים" או "מקדש ישראל וראשי חדשים" כי המה תלויים בקביעות על פי בית דין, מה שאין כן ביום השביעי מסיימין הברכה "מקדש השבת" לבד, שהקדוש ברוך הוא מקדש השבת ולא ישראל". (סידורו של שבת ח"א שורש א', א)

שבת היא מקור ושורש לכל הברכות - "שבת קודש נקראת ברית, "ושמרו בני ישראל את השבת.. לדורותם ברית עולם", שבת מקשרת אותנו עם הקב"ה. יהודי שידוע לנצל את עוצמת קדושת השבת, יכול להתפרס על המון המון שטחים, ממש על כל שטחי התורה, כי השבת היא המעיין והשורש של כל הברכות.

וכשם שהחודש השביעי, חודש תשרי, מתחיל בקבלת מלכות שמים [בראש השנה] ומסתיים ב"והריקותי לכם ברכה עד בלי די" - סייעתא דשמיא נפלאה, לה זוכים בשמיני עצרת, כך גם היום השביעי, שבת, מתנהל לפי אותה מערכה". (נפש שמשון עמ' קפט)

האיך יצויר שידבר רק מילה אחת של תורה, כי אם אומר למשל תיבת "בראשית" מה הראיה שנתכוין לומר תורה, וצ"ל דמסתמא הוא מתכוין לתורה. [עכ"פ כל מילה של תורה זה מצוה, וכל מצוה שעושים בשבת נחשב תרי"ג, והבן איש חי אומר שכל מצוה שעושים בשבת נחשב אלף, אבל החפץ חיים אמר תרי"ג - ת' ר' י"ג מצוות. ממילא יוצא שמצוה בשבת היא כל כך גדולה, אם הוא מתפלל כאילו קיים תרי"ג מצוות של תפילה, אם לומד שעה הרי זה כאילו למד תרי"ג שעות, ואם למד עשר שעות זה תרי"ג פעמים עשר, הרבה מאד מאד!]

...וממילא צריך לעשות זהירות גדולה לכל הפחות חצי שעה לפני השקיעה כבר לא לעשות דבר שאסור בשבת, רק אם יהי' פעם אונס גדול שאין לו ברירה, אבל בדרך כלל להשתדל חצי שעה לפני השקיעה כבר לא יעשה שום דבר, כבר יהיה שבתדיק! הכל כבר מסודר. וזה דבר נחוץ מאד, ולא רק אנשים שטרודים במלאכה, אלא אפילו בני ישיבה שאין להם כל כך הרבה עבודה לעשות,

אמר רבי לוי: גדולה תשובה, שמגעת עד כסא הכבוד; שנאמר (הושע יד ב): "שובה ישראל עד יי אלוהיך" (יומא פו א). ואמרו רז"ל: כשעלה משה לרקיע הראשון, מצא כיתות של מלאכים. פתחו לפניו ספר תורה, וקראו מעשה יום ראשון, ופסקו והתחילו לספר בשבחה של תורה. עלה לשניה, ומצא חבילות של מלאכים, וקורין מעשה יום שני; ופסקו והתחילו לספר בשבחה של תורה ושל ישראל. עלה לשלישי, ומצא מלאכים וגדודים קורין במעשה יום שלישי; ופסקו והתחילו לספר בשבחה של ירושלים. עלה לרביעי, מצא אראלים קורין במעשה יום רביעי; ופסקו והתחילו לספר בשבחו של משיח. עלה לחמישי, מצא מחנות מחנות קורין במעשה יום חמישי; ופסקו והתחילו לספר בעצבונה של גיהנם. עלה לשישי, ומצא שם מלאכים, והיו קורין במעשה יום ששי; ופסקו והתחילו לספר במעשה גן עדן, ומבקשים לפני הקדוש ברוך הוא ליתן חלקם של ישראל בגן עדן. עלה לשביעי, ומצא אופנים ושרפים, גלגלים ומלאכי רחמים, מלאכי חסד וצדקה, ומלאכי רתת וזיע. מיד אחז בכסא הכבוד. התחילו לקרות במעשה יום שביעי: "ויכולו השמים", ופסקו והתחילו לספר בשבחה של תשובה. ללמדך שתשובה מגעת עד כסא הכבוד, שנאמר: "שובה ישראל עד יי אלוהיך" (הושע יד ב).

ע"כ דברי ארחות צדיקים - שער התשובה, והוסיף ע"ז מרן המשגיח הגר"א דסלר זצוק"ל: למדנו מכאן דבר עמוק מאד מאד, שבת זה הזמן המסוגל ביותר לזכות לתשובה. (מכתב מאליהו מאמרי התשובה)

מעלת וסגולת ללמוד וללמד בהלכות ועניני שבת

"ומובן שכשם ששמירת שבת שקול ככל המצות. כן ללמוד וללמד בהלכות שבת שקול כללמוד וללמד בכל המצות". (אגלי טל, הקדמה), "ואיתא בספרים כשם שההכנה לשבת מביא ברכה והשפעה כך הלימוד בעניני שבת ובמס' שבת מביא השפעה יתירה". (חתם סופר, תורת משה שמות טז, כג)

קדושת השבת היא למעלה מכל הקדושות - "קדושת שבת למעלה